

"ארבעה ראשי שנים הם... באחד בשבט, ראש השנה לאילן.

כדברי בית שמאי. בית הלל אומרים, בתמשה עשר בנו."

בזהות מקורות רבים המקוריים בין האזנים לבין האילן. נסה יחד להבין מה ניתן ללמוד מכך על עצמנו וביטוינו

אמר ר' יוחנן:

כל ימיו של אותו צדיק היה מצטער על המקרא הזה:

"שיר המעלות בשבט ה' את שיבת ציון היינו כחלמים" (תהילים קכו, א)

אמר: "וכי יש מנמנם שבועים שנה בתלום?"

— פעם אחת היה מהלך בדרכו, ראה אדם אחד שהוא נוטע חרוב.

אמר לו: זה לכמה שנים טוען פרות?

אמר לו: לשבעים שנה.

אמר לו: כלום ברי לך שתחיה שבועים שנה, ותאכל ממנו?

אמר לו: אני מצאתי את העולם בתרובים; כשם שנטעו אבותי לי כך

אטע אני לבני.

ישב חוני לאכל, נפלה עליו שנה ונתנמנם.

עלה צוה והקיף עליו ונתכסה מן העין וישו שבועים שנה.

כשנעדר ראה לאדם אחד שהוא מלקט מאותו חרוב.

אמר לו: אתה הוא שנטעתו?

אמר לו: אבי אבא.

אמר: ודאי מנמנם הייתי שבועים שנה.

(תלמוד בבלי, תענית, כג, א)

◆ מה מסמל החמור?

◆ מה מסמלת נטיעת החמור ע"י האב? האם היינו נוהגים כמותו?

"ב' תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן ב' ממנו תאכל ואתו לא תכרת ב' האדם עץ השדה לבא מפניך במצור: (ב) רק עץ אשר תדע ב' לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה:" (דברים כ', י"ט-כ')

◆ "כי האדם עץ השדה", שאלה או עובדה?

מה זאת אומרת ומה ניתן ללמוד מכך?

◆ מה הן נרצות ההשוואה בין האדם לעץ, ומה

נרצות השוני? מה צריך?

"רבי אלעזר בן עזריה אומר... כל שחכמתו מרובה ממעשיו למה הוא דומה,

לאילן שענפיו מרובין ושרשיו מועטין והרוח באה ועוקרתו והופכתו על

פניו שנאמר (ירמיה י"ז) 'והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבא טוב ושכן

חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב! אבל כל שמעשיו מרובין מחכמתו

למה הוא דומה, לאילן שענפיו מועטין ושרשיו מרובין שאפילו כל הרוחות

שבכולם באות ונושבות בו אין מזידין אותו ממקומו.." (מסכת אבות ג', כ"ב)

◆ איזה סוג אדם צריך ומצוי?

"והיה פעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן

בעתו ועלהו לא יבול ופל אשר יעשה יצליה"